

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Antidecalogvs Theologico-Politicvs Reformatvs

Dript, Laurentius a

Paderbornae, 1672

6. Contactus uberu[m] personae sequioris sexus ex levitate aut joco, est solum peccatu[m] veniale.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13441

peccatum mortale sit, emanante nihilominus illicito motu, & quidem sæpe ob naturæ debilitatem, vel indispositionem. Vnde Lessij sententia placet *Laymanno lib. 3 sect. 4. m. 14.* ubi hanc inter tactum & visum differentiam assignat, quod tactus puta amplexus, oscula &c. magis propinquè tendunt ad concubitum, ideoque delectatio sensibilis, quæ ex tactu voluntariè percipitur, ordinariè est venerea & mortalis. At verò visus, seu aspectus mulieris propinquè non tendit ad concubitum, & delectatio, quæ ex aspectu pulchritudinis percipitur, potest, & sæpe solet esse non venerea, ut si quis mulieris pulchritudinem contempletur, ob solam curiositatem, erit culpa venialis; sin verò ideo contempletur, ut Dei Authoris potentiam admiretur, nullum peccatum erit per se loquendo. Allegatæ jam propositioni sequens assimilatur.

PROPOSITIO VI.

Contactus uberum persona sequioris sexus ex levitate, aut joco est solum peccatum veniale.

V

9. Non

9. **N**ON est hic sermo de contactu, qui fit medendi, aut simili de causa, sed de illo, qui est inter virum & foeminam, sive illi liberi, sive ligati sint, absque ulla necessitate, ex joco & levitate factus, hunc quidam à mortali excusare conantur, & quod talis contactus absque intentione delectationis venereæ fieri possit. Sed hoc fundamentum explodit *Laymannus* loco citato n. 10. ubi ait: neque refert, quod tales tactus ad carnalem concupulam intentione operantis sæpe non referantur: quia suapte naturâ eo spectant, ac tendunt, tanquam via, dispositiones, incitationes, ideoq; mortalia esse solent inter personas nullo legitimo conjugij, aut sponsaliorum foedere junctas. Hic quoque notandum est: quod si talia oscula, vel contactus fiant inter personas sanguine junctas: vel ejusdem sexus, conjugatas, Religiosas vel Ecclesiasticas in sacris constitutas &c. specialem adhuc assument malitiam, in quantum ex naturâ suâ, tanquam dispositiones ad incestum, sodomiam, adulterium, vel sacrilegium ordinantur.

Melior proinde Moralista fuit *Apostolus* qui pro similibus occasionibus suasit fugere.

fugite inquit fornicationem: cui conformiter S. Augustinus serm. 250. de tempore cap. 1. ergo inquit contra libidinis impetum, apprehende fugam, si vis obtinere victoriam. Et mox iterum cap. 2. Inter omnia ait Christianorum certamina sola duriora sunt praelia castitatis, ubi quotidiana est pugna, & rara victoria. Gravem castitas sortita est inimicum, qui quotidie vincitur & timetur. Et ideo se nemo falsa securitate decipiat, nemo de suis viribus periculose presumat, sed audiat Apostolum dicentem, fugite fornicationem. Et cap. 4. Iterum, iterumque ait rogo, ut diligentius consideremus, & quantum possumus, timeamus, quod Dominus in Evangelio dicit: Qui viderit mulierem ad concupiscendam eam iam &c. Pro qua re non solum ab extraneis mulieribus, sed etiam ab ancillis propriis refrænanda est, & secreta familiaritas & oculorum incauta fragilitas: ne impleatur in nobis, illud, quod Propheta terribiliter clamat: Intravit mors per fenestras vestras: Per quas enim fenestras mors ad animas nostras ingreditur, nisi per visum oculorum, & auditum aurium &c. Subscribit Magistro Augustino discipulus Doctor

Angelicus in cap. 6. prioris ad Corinth. lib. 3.
 Notandum ait: quod cœtera vitia vincuntur
 resistendo, quia quanto magis homo particula-
 ria considerat, & tractat, tanto minus in eis vi-
 venit, unde delectetur, sed unde magis anxie-
 tur, sed vitium fornicationis non vincitur re-
 sistendo, quia, quanto magis ibi homo cogitat
 particulare, tanto magis incenditur. Sed vin-
 citur fugiendo, id est, totaliter vitando cogita-
 tiones immundas, & quaslibet occasiones.

10. Quod periculum a quinque sensibus
 velut portis, quibus ad cor, quod velut arx &
 metropolis, via patet. Per quinque sensus
 ait Hieronymus lib. 2. contra Iovinianum, cap.
 7. quasi per quasdam fenestras vitiorum ad a-
 nimam introitus est: non potest ante Metro-
 polis, & arx mentis capi, nisi per portas eius ir-
 ruerit hostilis exercitus. Horum perturbatio-
 nibus anima pręgravatur, & capitur affectu,
 auditu, odoratu, sapore, tactu. Et Paulinus No-
 lanus Epist. 26. Quinque sensibus ait omnia
 præditi sumus, per quos aut vitam recipimus,
 aut mortem: de ipsis enim dolens Propheta, ait,
 Mors introivit per fenestras, quas obstru-
 mus amore Dei, ut ad omnes istius mundi

mas & voces surdi simus, ac cœci. sepiamus au-
res nostras spinis contra linguam nequam, &
illecebrosa modulamina. Avertamus oculos
nostros, ne videant vanitatem: obstruamus &
nares nostras, ne de corruptione hujus sæculi
odorem mortis trahamus, neque per gustum il-
licem gula morbus irrepit, & concupiscentia-
rū cibus continentia robur enervet: neq; mol-
libus vestimentis corpori blandiamur, ne car-
neos tactus & amplexus illicitos, delicatis ma-
le palpata tegminibus membra disquatient.
Actandem Hugo de S. Victore serm. 35. lon-
gum inquit est, omnia assequi, per quæ constat
miseram animam ex suis sensibus infirmari.
Isti sunt quinque porticus piscina, quæ in
Evangelio commemorantur, in quibus jacebat
multitudo languentium. Unusquisque enim
sensus tot servat languentes, quot appetituum
patitur corruptiones: sed quoties spiritus san-
ctus descendit in nos, & in nobis excitat grati-
am compunctionis, toties sanatur noster sensus,
& quacunq; detineatur infirmitate corruptio-
nis. Custodiamus sensus nostros, ne ingrediatur
per fenestras mors ad animas nostras.

Sed his de fugiendâ fornicatione defu-
giendis

giendis occasionibus de mortificandis quinque per quas mors quasi per fenestras intrat sensibus, non obstantibus consiliis, imò mandatis: inventi sunt, qui occasiones peccati luxuriæ non solum non damnant, sed quodammodò suadeant: dum enim eas in materiâ tam lubricâ, & ex naturâ suâ plurimum attractivâ licitas asseverare audent: ex consequenti quasi suadent: suadet enim, quod in hac materiâ licitum asseritur: eorum proinde sunt, quæ sequuntur.

PROPOSITIO VII.

Licet querere directe occasionem proximam peccandi, pro bono spirituali aut temporali nostro, vel proximi.

PROPOSITIO VIII.

Nemo tenetur vitare occasionem proximam peccandi, cum magno suo detrimento.

AD quam consequenter subsumit assertor: unde nec concubinarium tenetur